

PRIMUS, UT PUTO, COMITUM originem, officium & dignitatem, à Germanis promanasse; Udalricus Zasius, vir nunquam sine laude loquendus, divinavit: quem & sequitur Amplissimus Rutger. Rulandus, *tr. d. Commissar. part. 2. lib. 5. cap. 4. sub num. 26.* ac idem hoc pluribus nuper Philipp. Cluverius firmavit, in doctissimo illo opere quod Germaniam antiquam indigitavit. *libr. 1. cap. 48.* Stabiliendæ sententiæ suæ, omnes unâ illum Taciti locum, *lib. d. morib. & popul. Germanorum.* adducunt, ubi is ita scribit: Eliguntur in iisdem consiliis & Principes, qui jura per pagos, vicosq; reddunt. Centeni singulis ex plebe Comites, consilium simul & auctoritas adsunt. *Et paulò post.* Gradus quin etiam & ipse comitatus habet, judicio ejus quem sectantur. Magnaque & Comitum æmulatio, quibus primus apud Principem suum locus: & Principum, cui plurimi & acerrimi Comites. *Ibidem.* Cum ventum in aciem, turpe principi virtutē vinci; turpe comitatu, virtutem Principis non adæquare. Iterum: Principes pro victoriâ pugnant, Comites pro Principe. Ex hisce nempè Taciti verbis, à Germanorum consuetudine, Comitū titulos, ad Romanos & Italos fuisse devolutos, probare conantur. Sed cum mentio Comitum creberrima, in Constitutionibus Imperatorum, aliisque passim scriptoribus celebretur, antequam Gothi & Longobardi, aliæque Germanicæ nationes,